

~~ІДЕАЛЬНИЙ~~
ШЛЮБ

JENEVA ROSE

~~PERFECT~~
MARRIAGE

ЖЕНЕВА РОУЗ
~~ІДЕАЛЬНИЙ~~
ШЛЮБ

З англійської переклала Ганна Яновська

Львів • Видавництво Старого Лева • 2026

УДК 821.111(73)-31

Р 79

The Perfect Marriage

Copyright © 2020 by Jeneva Rose

Published by Blackstone Publishing

All rights reserved.

Женева Роуз

Р 79 **Ідеальний шлюб:** роман / пер. Г. Яновська. Львів : Видавництво Старого Лева, 2026. 432 с.

ISBN 978-966-448-583-5

Сара Морган — успішна й впливова адвокатка. У тридцять три роки вона вже стала іменною партнеркою у своїй фірмі, і її життя складається саме так, як вона завжди планувала.

Її чоловік Адам — повна протилежність. Він — письменник, чия кар'єра так і не зрушила з місця. Адам дедалі більше втомлюється від їхнього шлюбу, адже Сара постійно на роботі. У віддаленому будинку серед лісів — другій оселі Сари й Адама — чоловік заводить пристрасний роман з Келлі Саммерс.

Аж одного ранку все змінюється. Адама заарештовують за підозрою у вбивстві Келлі. Її знаходять зарізану в тому самому замиському будинку, що належить Адаму й Сари.

Невдовзі Сара змушена ухвалити найважче рішення у своєму житті — стати захисницею власного чоловіка, якого підозрюють у вбивстві його коханки.

УДК 821.111(73)-31

© Женева Роуз, текст, 2020

© Ганна Яновська, переклад, 2026

© Оксана Йориш, обкладинка, 2026

© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2026

ISBN 978-966-448-583-5 (укр.)

ISBN 979-8-8748-6635-8 (англ.)

Усі права застережено

*Присвячую Мамі.
Ти мене найдужче підтримувала.
Ти найбільше мною пишалася.
Ти – мій найсвітліший спогад.*

Пролог

Чи кохав він її? Він любив те, як вона дивилася на нього. Любив, як у мить оргазму в неї тремтіла нижня губа і порушилися ступні. Як довге каштанове волосся падало їй на очі, такі, як у лані, коли вона погойдувалася верхи на ньому, і як молодим місяцем вона вигинала спину, приймаючи його ззаду. А от чи кохав? Місцями, частково. Але питання не в тому, чи кохав. А в тому... чи вбив він її?

1

Сара Морґан

— Що, знову?

Розчарування в його голосі заповнює кімнату і певний час висить там, немов легкий туман, який заважає нам бачити одне одного. Я глибоко вдихаю, розвіюючи цей туман, швидко видихаю — і ось між нами звільняється шлях. Навіть не дивлячись йому в обличчя, я знаю, що очі в нього зараз знеохочені, а губи міцно стиснуті. Це не його провина. Я знову розчарувала Адама.

Проводжу руками по волоссю, поправляю, якщо десь із зачіски вибилося пасмо. Волосся зіbrane в ідеальну ґульку. Як завжди, воно затягнуте туго, тримається міцно. Накидаю білий блейзер, поправляю вузьку спідницю. Наші погляди зустрічаються, ми застигаємо.

— Вибач, — схиляю голову, уникаючи його очей. Ваблю його до себе.

Він ковтає наживку і всім своїм майже метром дев'яносто височіє над моїм значно дрібнішим тілом. Торкається рукою щоки, бере за підборіддя, підіймає мені голову й ніжно цілує в губи. Мурахи по шкірі. Десять років у шлюбі — а Адам отаке зі мною робить. Десять років у шлюбі — а я все роблю з ним одне й те саме: розчаровую.

— Ми ще вчора мали їхати на озеро. Ти ж казала, що сьогодні зможеш.

Вивільняюся з обіймів і починаю збирати торбу: відповідальність перемагає всі інші почуття.

— Знаю, знаю. Просто дуже багато справ. І ще треба підготувати фінальну промову в суді.

Адам відходить, спирається на одвірок нашої спальні й схрещує руки на грудях. У цю мить мені б найдужче хотілося опинитися в обіймах цих рук, а не заплутаної судової справи, але над деякими речами не маю влади навіть я.

— Вічно в тебе багато роботи. Вічно якась велика справа в суді, вічно ти до чогось готуєшся, — він грайливо мружиться, але в його тоні є й звинувачення, ніби під судом зараз я.

— Ну, треба ж комусь гроші заробляти, — легко усміхаюсь.

Оце б'є просто в ціль. Він ледь струшує головою — майже непомітно, але мені варто звернути увагу на цей жест. Підходжу до нього, кладу руки на плечі. Він вдає, що не стане нахилитися для поцілунку, але де дінеться. Мені він опиратися не може, як і я йому.